

PEEP HISTORY in Boekarest

Van 17 tot en met 24 november vindt het PEEP History project plaats in Boekarest. Het thema dit jaar gaat over de Eerste Wereldoorlog: The End of the War to End all Wars: Which Fate for the Nation State? Hanna den Tex, Floris Pon, Rosalie Groeneveld, Charlotte Scholte en Madelief Lassche vertegenwoordigen onze school.

Dag 1 tot en met 3

Door Rosalie Groeneveld

Zaterdagavond arriveerden wij met een groepje van vijf leerlingen uit klas 4 & 5 in Boekarest, samen met mevrouw Oskamp. Meteen ging iedereen naar zijn gastgezin, die al klaar stonden op het vliegveld. Mijn gastgezin bestaat uit een vader, moeder, dochter, opa & oma. Ze wonen aan de rand van Boekarest, dus gaan we 's ochtends met de auto of metro naar school.

Zondag gingen we eerst schaatsen met een groepje Hongaren en Roemenen, wat erg leuk was. Niet iedereen kon even goed schaatsen, maar het aantal valpartijen bleef beperkt. Die avond was er een feestje voor alle deelnemers om elkaar te leren kennen voordat het programma maandag echt begon. Er zijn 5 Roemeense leerlingen, 5 Hongaarse, 5 Russische en 5 Nederlandse. Daarnaast zijn er nog 13 andere Roemeense hosts met wie we na school

dingen doen. Het feestje was erg geslaagd met pizza, Roemeense hapjes & een mix van muziek uit alle landen.

Vandaag (maandag) stond ik om 8 uur op. Het ontbijt bij mijn gastgezin is geroosterd brood met ham of brie, heel lekker. Van iemand anders die meedoet hoorde ik dat ze cornflakes met kokend hete melk kreeg in de ochtend, dus dan is mijn ontbijt zeker beter. We reden (door de sneeuw die 's nachts gevallen was) met de auto naar school en gaven daar presentaties over ons land. Wij lieten een filmpje over onze school zien en vertelden over het koningshuis, Amsterdam en water. Het was erg interessant om van alles te ontdekken over Hongaars eten, Russische architectuur en Roemeense memes.

In de middag gingen we in internationale groepjes de stad in. Je moest een aantal bekende Roemeense gebouwen bezoeken. Mijn groepje vond alle gebouwen binnen de tijd, en ze waren erg mooi. Als laatste hebben we 's avonds nog gebowld en geschopt, waarna ik de dag afslot bij mijn gastgezin met heerlijke polenta en sarmale, een typisch Roemeens gerecht. Al met al een hele leuke dag!

Dag 4 Door Madelief Lasche

Dag 4 in Roemenië begint veelbelovend, ik krijg een goddelijk ontbijt (wat ook wel mag na de kokend hete melk met cornflakes) en stap vol goede moed de kou in. Die moed verdwijnt weliswaar wel een beetje wanneer het ook nog begint te regenen, maar de pret mag niet gedrukt worden want vandaag zijn de thematische presentaties van Rusland en Roemenië. Vooral op die van Rusland verheugde ik me aangezien ik heel erg benieuwd was of ze iets negatiefs over Poetin of Rusland zouden zeggen. Dat doen ze dus helemaal niet, sterker nog de eerste Wereldoorlog of Poetin worden beiden Ox genoemd. In plaats daarvan wordt België aangevallen op de "wanorde" die er heerst. Wanneer er later nog vragen gesteld worden over de Krim wordt dit niet goed ontvangen en wordt er gezegd dat wij daar geen uitspraken over mogen/kunnen doen. Later horen we dat de Russen erg beledigd waren door de vragen. Erg verbaast zijn we niet aangezien ze niet heel erg openstaan voor kritiek op hun land. De volgende presentatie is die van Roemenië, een erg goede presentatie waar vooral de literatuur veel als bron wordt gebruikt.

Om 2u zijn we klaar, en staan we in de startblokken voor onze dagelijkse ronde KFC. Ik persoonlijk probeer zoveel mogelijk in de foodcourts van Roemenië te eten aangezien het Roemeense eten tot nu toe nog niet echt mijn hart heeft weten te veroveren. Mijn gastgezin is hier ook vrij makkelijk in, en accepteert het volledig als ik zeg dat ik geen honger heb. Dit geldt niet voor ons allemaal, zo krijgt Charlotte zonder uitzondering elke dag haar dagelijkse portie polenta binnen. Mijn gastgezin woont net buiten Boekarest in een groot huis, mijn kamer zelf is ook heel prettig ook al moet ik wel toegeven dat ik niet de grootste fan ben van de bijbelse taferelen die er boven mijn bed zijn afgebeeld. Hoewel deze hele week tot nu toe een geweldige ervaring is geweest, moet ik eerlijk bekennen dat de feesten met alle deelnemers er toch wel uit het meest uitspringen (ik ken weinig mensen met zo'n grote passie voor lil kleine). Ik kijk nu al uit naar morgen.

Dag 5 Door Floris Pon

Woensdag zijn we met de bus naar Sinaia gegaan. We moesten vroeg op, want om 7.30 uur vertrok de bus. De bus deed er ongeveer tweeënehalf uur over en in de bus werden er liedjes van alle landen geluisterd. Van Nederland vooral liedjes van lil kleine en Ronnie Flex. Na ongeveer een uur stopten we bij een benzinestation zodat de bus kon tanken en wij even onze benen konden strekken.

De bus stopte een half uur later nog een keer zodat we een klein kerkje konden bekijken ter ere van Iulia Hasdeu. Toen we uit de bus kwamen, hadden we stroopwafels uitgedeeld die we mee hadden genomen uit Nederland. Iulia Hasdeu was een briljant meisje dat op haar vierde al drie talen vloeiend kon spreken. Ze kreeg tuberculose en stierf op haar achttiende. Haar vader was er kapot van en had dit kerkje gebouwd. Hij kreeg spirituele boodschappen in het Frans van zijn dochter.

Na het kerkje zijn we met de bus verder gereden naar een paleis. Daar moesten we even wachten op de tickets dus gingen we een sneeuwballengevecht doen. Toen de tickets er waren, zijn we door het paleis gelopen met een gids. Het was een heel mooi paleis. De "gouden kamer" vond ik persoonlijk het mooist, omdat er bijna alleen maar gouden meubels waren.

Na het paleis zijn we doorgelopen naar een kasteel. Daar mochten we niet in maar van de buitenkant was het ook heel mooi om te zien.

Toen we een rondje om het kasteel heen hadden gelopen en er foto's van gemaakt hadden, gingen we met de bus weer naar beneden en halverwege de berg stopten we om te gaan lunchen. Na de lunch kregen we een uur vrije tijd. Toen zijn we naar een supermarkt gegaan in het dorpje en de Hongaren gingen naar een bar.

Hierna zijn we weer de bus ingegaan en zijn we teruggereden naar Boekarest. Toen we bij de school aankwamen zijn de meesten meteen naar huis gegaan.

Dag 6 Door Charlotte Scholte

8 uur, de wekker gaat en ik krijg een heerlijke ontbijt, een boterham met pindakaas en hagelslag. Volgens mij eten de Roemenen niet volgens de schijf van vijf, want mijn host at yoghurt met boterkoekjes. Vervolgens misten we de bus, omdat ik nog even naar de toilet moest, maar we kwamen aan op de school en meteen moesten we ons presentatie geven. We vertelden over Nederland in de 1e Wereldoorlog en over nationalisme in en rondom Nederland. Om een duidelijke weergave van Nederland te geven, liet ik het filmpje van Zondag met Lubach zien, waarin Nederland aan Trump wordt voorgesteld. De Hongaren vonden het geweldig en de Roemeense meisjes zaten heel geïnteresseerd op hun telefoon.

Nadat de Hongaren gespresenteerd hadden, gingen we, verrassing, naar de KFC. We aten wat en gingen weer terug naar de school om verder te gaan met het project.

Rond 13.00 kregen we de tijd om te lunchen en we gingen naar een mall om in een foodcourt te eten. Het ging een beetje mis met de tijdsplanning waardoor we een taxi moesten pakken (wat maar 1 euro voor vijf mensen kostte (!)). Vervolgens gingen we met de hele groep naar het paleis Cotroceni. We moesten door een metaaldetector en de Hongaren moesten jammer genoeg hun drank afgeven...

Na de rondleiding door het prachtige paleis, werden Hanna, Madelief en ik opgehaald door de host van Hanna. Ik werd afgezet bij een restaurant, want ik ging traditioneel Roemeens eten. Ik was een beetje nerveus, want tot nu toe beviel het traditionele eten nog niet echt (de polenta...), maar het was heel lekker! Het was geen verrassing meer dat ik ongeveer een kilo vlees en patat kreeg. Ook verbaasde ik me niet over het feit dat ik geen groente kreeg, want ik had de hele week nog geen groente gezien. Daarna gingen we naar huis en maakte ik me klaar voor de laatste dag van het project!

Dag 7 Door Hanna den Tex

Op vrijdag, de laatste dag, ging mijn wekker helaas een halfuur eerder dan normaal, omdat mijn host naar het ziekenhuis moest. Ik werd gedumpt bij Charlotte en haar host en met hen ben ik naar school gegaan. We moesten deze week allemaal een “war journal” bijhouden. Dit hield in dat we in internationale groepjes werden verdeeld, met van elke nationaliteit een iemand. In dit groepje moesten we de hele week opdrachten uitvoeren en iedereen had ook een taak: writer, speaker, cameraman en photographer. Ik was de photographer, wat inhield dat ik van alles foto’s moest maken. Dit vond het geheugen van mijn telefoon niet heel lweuk. Op vrijdag moesten we dus alle foto’s en filmpjes laten zien en het dagboek van de writer voorlezen. Hierna was er een pauze en gingen we zoals altijd naar de KFC, waar ze nogal vaak de verkeerde bestellingen doorgeven. Toen we terug waren op school moesten we een evaluatieformulier invullen over wat we van het programma, de hosts en de presentaties vonden. Hierna waren we klaar en zijn we met een groepje naar een mall gegaan. Hier hebben we natuurlijk wat geshopt en gegeten. Toen zijn we naar het huis van een host gegaan om ons klaar te maken voor het feest. Helaas werd ik gedwongen oogschaduw op te doen. De weg terug naar school was een beetje chaotisch. We pakten twee keer de verkeerde bus en moesten ook nogal vaak rennen om de bus te halen. Uiteindelijk waren we een uur te laat. Tijdens het feest kreeg iedereen die had meegedaan aan PEEP of een host was een diploma en moest elk land een act doen. Wij hadden in vijf minuten een quiz in elkaar geflanst. Daarna was het tijd voor het eten, wat door een superchique cateraar werd verzorgd. Toen het feest afgelopen was, ben ik samen met nog een paar anderen in de stad iets gaan drinken.